

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro longa Christi post mortem suam in cruce pendentia:
pro humili & luctuosa eius de cruce depositione: item pro mœstissima
atq[ue] honorifica eiusdem sepultura. Cap. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

merus, circumueunt, querentes animam meam escam sibi, rugientes, vt leo ad prædam Conclude dulcissime Iesu omnes sensus, affectus, motusq; cordis mei, & totum hominem interiora intra sanctissima vulnera tua, nec vsquam extra te me patiaris euagari, sed in meditatione benedictæ passionis tuæ indelenter occupari: quia magis quam cunctis creaturis tuis id mihi necessarium scio, qui toties tamq; repetitis vicibus per diem, per sensus meos me extrouerto, & tibi intus in anima mea commoranti non intendo.

O charitas ardens & nunquam deficiens, vtinam illo igne quem misisti in terras & voluisti vehementer accendi, cor meum immundum spurcitiâq; plenû, ita quoq; eremes & comburas, vt nulla vnquam mundi consolatione vel desolatione tepescat, sed perpetuè tui amore languens, nullâ extra te consolationem recipiat: sed vt omnibus quæ citra te sunt perfectè mortuû & quasi insensibile, tibi vnica vita mea, perpetuo viuat. Vnde obsecro, attrahe illud per pretiosissimû vulnus benedicti lateris tui, ad amantissimum cordis tui arcanû, vt cor meû cordi tuo diuinissimo indissolubili dilectionis vinculo vniatur, in te absorbeatur & sepeliatur: quatenus eo in te perfectè absorpto, tu in me, & ego in te habitè & permancâ inseparabiliter in idipsum confoderati: vt sic omnia tua mea sint, & omnia mea per plenissimam resignationè tua. Rogo ergo te dulcedo cordis mei, accipe illud, & da mihi cor tuum, aut certe cor secundûm cor tuum, aut transvulnera interiora cordis mei mucrone atq; iaculo validissimi amoris, acerbissimæq; passionis tuæ, quatenus ex hac salubri vulneratione perfectam consequatur sanitatem, quod hinc in omne æuum tibi vni consecratum, ita solus regas, custodias, possideas, sicut tuum fecisti in omni DEI Patris, semper beneplacito, vt tibi soli adhæream, nullum præter te amatorem admittam: sed tua largiente gratia, perpetuam fidelitatem, castissimam quoq; animæ & corporis puritatem cum omni humilitate tibi exhibeam, vt tibi soli dilecto suo cor meum semper sit peruium & apertum, sibi & mundo alienum, diabolo clausum, & contra quæcunq; tentamenta signo crucis & vexillo passionis tuæ vndiq; præmunitum. Et nunc quoq; eadem hæc vniuersa & singula pro amicis meis specialibus viuis & defunctis suppliciter precor per cor tuum piissimum: his refrigerium & requiè sempiternam, illis præstes gratiam atq; misericordiam, & in optimo tuo beneplacito cunctos perficias, Amen.

Oratio gratiarum pro longa Christi post mortem suam in cruce penitentia, pro humili & laetitia eius de cruce depositione, itidem pro modestissima atq; honorifica eiusdem sepultura.

CAPVT XXII.

Zelâtissime ac fortissime zelotes honoris Diuinæ iustitiæ nostræq; salutis Christi Iesu, in æternum benedicte, & principium & finis omnium visibilium & invisibilium, mortis destructor vitæq; reparator, te cum tota cœlestium & terrestrium creaturarum vniuersitate, adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago, pro singulis & vniuersis, quæ hætenus tam stupendo modo agere & pati, ab initio vsq; in finem tam desideranter voluisti, tam fideliter quoq; consummasti. Singulariter autem pro longa illa crucipendentia tua vsq; ad vespèram, cum post mortem tuam, tres continuè horas pendebas in cruce nudus & liuidus, pallidus & deformat: nec vitius volens de tua cruce descendere, nec mortuus, quo omnes inimici tui plenum haberent ex te gaudium, cum se viderent omnem suam in te compluisse voluntatem: hoc est, malitiam, liuorem & crudelitatem.

Matr. 27.
Mar. 1.
Luc. 25.
Ioan. 16.

2. Reg. 11.

At tandem matris tuæ cæterorumq; amicorum vehementissimæ & acerbissimæ compatiens tristitiæ, pio illorum erga te amoris, ac sollicitudini prouidisti, mittens duos misericordiæ viros ad deponendum & sepeliendum sacrosanctum corpus tuum. Pro qua pietate prouidentia, & compassione tua ex parte & affectu dulcissimæ matris tuæ Mariæ, benedico & præcordiales tibi gratias ago, amantissimæ & fidelissimæ Iesu. Sed & vos benedicti sis à Domino o viri misericordiarum, qui fecistis hanc misericordiam cum rege Christo Domino Deo vestro, vt eum honorifice traderetis sepultura, & fidelitatem quam ante viuenti exhibuistis amico, etiam nunc vberiori deuotione curastis exhibere defuncto.

Quanta verò cum deuotione & desiderio dulcissime Iesu, quamq; amanter pijsima & virginea mater tua, corpus tuum sacratissimum à cruce iam depositum, licet emortuum, tamq; inhumaniter conscissum, dilaniatum & vndiq; sacro tuo cruce tinctum & respersum, maternis suis est amplexa brachijs, suo appressit pectori, & in virgine suum collocavit gremium? O quam tota tunc tuam proruit in faciem, tametsi ita deformem ac mirè deturpatam, insatiabiliter eam exosculans. O quam tunc feruentes lachrymulæ per dulcissimam eius faciem ceu riui amœnissimi decurrerunt, alix alias anteuertere & quasi certatim sacrum corpus tuum lauare gestiunt. Sed & feruentissima amatrix & discipula tua Magdalena o quam deuote proculdubio ad pedes tuos corruit, apud quos tantam olim erat gratiam consecuta, denuo lachrymis suis eos abluens sacrisq; vulneribus innumera affigens oscula, eandem tibi defuncto, quam adhuc superstiti humanitatem exhibens & amorem? Rediére tunc Apostoli qui fugerant, & plorare tam suam infidelitatem cœpère mœstissime, quam tuam innocentissimam mortem. Deniq; omnes pariter amicos tuos, qui illic aderant vehemens occupauit dolor & compassio, suam ob desolationem, ac innocentem dilectissimi magistri sui mortem.

O quam tristes erupère in lachrymas, per corpus tuum, ex illorum oculis vbertim manentes? Quos gemitus, quæ suspiria cuncti edidere in cœlum? Et quid mirum? Quis enim illic vel Angelorum sibi temperare potuit à lachrymis, cum Regem & Dominum suum tam foeda, turpi, dolorosissima morte absumptum viderent: cum contra naturæ conditionem, Deum immortalem in humana natura mortem oppetiisse tam ignominiosam & amaram conspexissent? Cum verò singula quæq; membra ac vulnera cuncti diutius scrutati essent, & sedulo perlustrati, doloresq; singulorum membrorum expedentes ac trutinantes secum in cordibus suis, feruentissimis lachrymis ex ardore compassionis copiosissime fufis, sacrum corpus tuum non lauerunt modo, sed etiam vbertim irrigarunt. Veruntamen sicim suam flagrantissimam explere ad plerum non potuerunt, sed tantis lachrymis, tam immenso dolori finem imponere dies ad occasum declinior singulos vrgebat.

At o quam obnixè rogare, quam proculdubio suauibus ac prudentibus verbis delinire singuli compellabantur dulcissimam & dilectissimam matrem tuam virginem, antequam, licet non sine maximo dolore & tristitia, consentiret permitteretq; te filium suum sibi super omnia dilectam sepeliri, quandoquidem quæ nulla ratione à te auelli potuisset (nimirum cum amor eius erga te ardentissimus, ipsa quoq; morte fuerit fortior) nisi imminens & subita eam nox à te separasset. Quam igitur immenso cum dolore tam charum: tam pretiosum permittit thesaurum sibi subtrahi & sepeliri? At o quam deuote, quam afflicte lamentabile tuum prosequatur funus moerens & fletus amarissime, sacrum tuum tenendo caput, oculis fixis in facie

tuam,

tuam eam deniq; innumeris deosculando vicibus, suisq; lachrymis irrigado, donec ad sepulchrum, quo claudendus & recondendus torus, peruenisset: in quo viri illi misericordiarum Ioseph & Nicodemus, te aromatibus vinctum, & syndone munda inuolutum posuerunt propter festum Iudæorum, aduoluto ad ostium monumenti Ioan. 19. saxo ingenti.

*Pro gratitudine & fidelitate: pro strenua in bono suscepto proposito perseverantia. Pro sui iudem plena perfectaq; abnegatione & desiderio Christi vitam imitandi: in super pro digna preparatione, susceptione, & conseruatione corporis Christi: pro morte deniq; felici, Pre-
catio XXII.*

IN vnione longæ crucipendentæ tuæ, flebilisq; tui de cruce despositione, rogo te pijsis redemptor, per omnem bonitatem & amoris defici cordis tui, aufer à me odibilem in gratitudinem, ac omnem cordis mei duritiam: vt beneficia tua, scilicet creationis, redẽptionis, misericordissimæ vocationis, protectionis, sustentationis, & cætera continuè summa cum gratitudine recolā. te indefinenter laudē & honorem, tibi cum castissimo cordis iubilo gratias agā & referam, te cum profundissima humilitate, filiali timore, summaq; reuerentia cõtinenter magnificem & adorem: vt voluntati tuæ perfectè, obediens tibi seruiā cum deuotissima strenuitate & alacritate, ac omnimoda me ipsius resignatione & abnegatione, fixus tecum perseverans in cruce, quā primo in baptismo, deinde in sacro religionis voto sancte assumpsi, seu in alio quocunq; pio proposito, nō relinquens, nō ab ea descendens, nec ob hominum oblocutiones & ludibria, nec ob quodcumq; solatium vel mundi delectationem, neq; ob quamcumq; grauitatem & asperitatem crucis: sed fac pie Iesu indies me illi claus amoris, & timoris fixius affigi, alacrius cum ea post te in odorem vnguentorum tuorum, id est, per vestigia tua currere, te feruentius amando, me ipsum perfectius sancte odiendo, & plenius abnegando, omnem consolationem aliam fastidendo, hoc solum totis suspirijs desiderando, compati tibi, tecum despici, obiurgari, confundi, nihil æstimari.

O vtinam ardentissimum & insatiabile mihi imprimas desiderium, feruens & discretum studium vitæ tuæ sanctissimæ toto cordis & corporis vigore me cõformādi, cum propriæ nihilitatis & vilitatis cognitionis, quo proficiēdi studium cum humilitate semper in me crescat, & charitas tua indies intensior ignescat, quatenus sopitis semel & extinctis omnibus carnis cõcupiscentijs, deuitijsq; omnium inimicorum tentamentis, cum summa castitate cordis & corporis, cum perfecta simplicitate mentis, cum purissima deuotione spiritus, cum gratissima tibi humilitate, cumq; perfecto amore, tibi fidelissime, simplicissime obedientissimeq; seruiā & æternū placeā, ac te cum augmento virtutū & gratiarū in diuinissimo Eucharistiæ Sacramento susceptū myrrha amaræ poenitentia, & aloë cordialis & dolorosæ cõpansionis conditiā inuoluēdo te in linteo mundo, hoc est, in corde à peccatis & vitijs expurgato, sepeliāq; te in anima mea in æternum, iugiter te constringens brachijs amoris, tibi soli adhaerens, in vulneribus tuis totum me immergens & sepeliens: vt extra te nil sciā, nil cogitē, nil desiderē, sed te possidens, à te totus possidear & regar, iuxta omne desideriu & beneplacitū dulcissimi cordis tui, quo per omnipotentem gratiā tuam ita religiosè & pie viuā, tam fideliter & perfectè tibi seruiā & obediā, tam ardentè & sincere te & proximum meū diligam, vt nihil damnabile vel pur-
gabile